

• صاحب امتیاز:
خبرگزاری جمهوری اسلامی

• مدیر مسئول:
صادق حسین جابری انصاری

• سردبیر:
هادی خسروشاهین

• مدیرعامل مؤسسه فرهنگی مطبوعاتی ایران: علی متقیان
• تلفن: ۸۸۷۶۱۷۲۰ شماره: ۸۸۷۶۱۲۵۴ ارتباط مردمی: ۸۸۷۶۹۰۷۵
• پیامک: ۳۰۰۰۴۵۱۲۱۳ روابط عمومی: نشانی: تهران خیابان خرمشهر، شماره ۲۰۸
• صندوق پستی: ۱۵۸۷۵۰۳۸۸ امور مشترکین: ۸۸۷۴۸۸۰۰
• توزیع: نشر گستر امروز • چاپ: چاپخانه های همشهری
• سازمان آگهی های روزنامه ایران: دارنده گواهینامه انیزو ۹۰۰۱ از شرکت NISCERT
• پذیرش سازمان آگهی ها: ۱۸۷۷
• انتشارات مؤسسه فرهنگی مطبوعاتی ایران: ۵-۸۵۴۸۸۹۲-۵

امام علی (ع):

خودپسندی، سرآغاز کم خردی است.

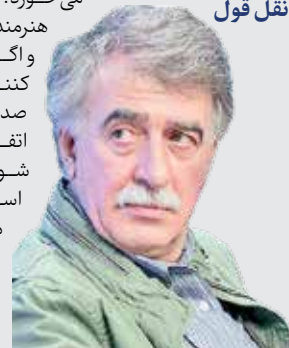
سخن روز

میزان الحکمه، ۷، ص ۴۹

سرمایه بدون فرهنگ شکست می خورد

قدرت سرمایه در عرصه فرهنگ و هنر بدون تعامل با اهالی فرهنگ و هنر موفق نخواهد بود و قطعاً در این رودرویی سرمایه شکست می خورد. همین طور که در رودرویی صداوسیما با هنرمندان، صداوسیما مخاطبش را از دست می دهد و اگر هنرمندانی که می توانند مخاطب را جذب کنند، بین مردم ریشه دارند و مخاطب دارند، با صداوسیما قهر کنند، بازنده صداوسیماست. این اتفاق می تواند دقیقاً برای پلتفرم ها هم تکرار شود. اگر دچار این باور شوند که قدرت سرمایه است و اگر پول بدهید، هنرمندان همه کاری می کنند، قطعاً اشتباه بزرگی می کنند.

گزیده ای از سخنان «همايون اسعدیان» کارگردان و فیلمنامه نویسی به بهانه زادروزش

نقل قول

رخشان بنی اعتماد راوی شد

«نیستو سبزانگشتی» عنوان کتابی نوشته «موريس دروٹون» با ترجمه لیلی گلستان است که کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان آن را منتشر کرده و ابراهیم حقیقی تصویرگر و طراح روی جلد کتاب است.

سونیا داستان صوتی «نیستو سبزانگشتی» را پنجشنبه، ۲۵ بهمن ۱۴۰۳ ساعت ۹ صبح در ۲۰ قسمت منتشر می کند. این داستان صوتی به امیرحسین کاشانیان تقدیم شده است که با صدای رخشان بنی اعتماد روایت می شود. / ایران

«ستاره پسیانی» جایگزین مادرش در نمایش «صابر ابر» شد

به دلیل کسالت فاطمه تقوی و تشخیص پزشک برای استراحت این بازیگر باسابقه، ستاره پسیانی در این مقطع زمانی در نمایش «امشب به صرف بورش و خون» به کارگردانی صابر ابر به ایفای نقش می پردازد. براین اساس «امشب به صرف بورش و خون» که روز سه شنبه ۲۳ بهمن به صحنه نرفت، چهارشنبه ۲۴ بهمن نیز اجرا نشد، از امروز ۲۵ بهمن با حضور صابر ابر و ستاره پسیانی اجرای خود را در گریاکس پردیس تئاتر و موسیقی ذکر (باغ کتاب) از سر می گیرد. / ایستا

خوشحالی اکبر زنجانیور از تماشای «یوزف کا»

نمایش «یوزف کا» نوشته مشترک محمد چرم شیر و فرهاد مهندس پور، به کارگردانی شهروز دل افکار و تهیه کنندگی امید معلم، شامگاه سه شنبه ۲۳ بهمن اجرای خود را با حضور برخی از چهره های فرهنگی و هنری در تماشایانه نوفل لوشاتو آغاز کرد. اکبر زنجانیور از بازیگران این نمایش روی صحنه آمد و گفت: آدم با دیدن این نمایش خستگی اش در می رود. برای بیان حس خودم نسبت به این اجرا باید بگویم که مدتی است بغض داریم ولی امشب این اجرا بغض ما را بازن کرد. / مهر

گفت و گو با استاد احمدملکی

به بهانه حضور و اجرایش در چهارمین جشنواره بین المللی موسیقی فجر

عاشیقی ها یک عالم عاشق دارند

عاشیق احمدملکی عیشاه، خواننده و نوازنده قوپوز از استان آذربایجان شرقی و از هنرمندان نام آشنای موسیقی اقوام ایران است که در شب اول چهارمین جشنواره بین المللی موسیقی فجر به روی صحنه رفت. موسیقی ای که ریشه های کهن دارد و در شهرهای مختلف ایران نواخته می شود. اما به گفته عاشیق احد باید موسیقی مان به روز باشد تا بتوانیم دیده شویم، چرا که موسیقی های غربی و موسیقی پاپ نگاه مخاطب و نسل جوان را به خود جذب کرده است و دیگر صدای ما به گوش نمی رسد. عاشیق احد در جشنواره جهلم موسیقی فجر با قطعات فولکلوری همچون اردوبادی، لشکری، شیروان هاواسی، نارآغاجی، آنا ماهنیسی خالق ماهنیسی، یایما گوزلله مه سی، یانینخ کرم، ششنگی، شاهسونی، اووشاری، دتیپشمه، خممس، و دونواری بالابان میزبان مخاطبانش در سالن رودکی بود که البته در این کنسرت، عاشیق علی محمد بزرگر (نوازنده قوپوز و خواننده همراه)، ابوالفضل محمدزاده (نوازنده قوپوز)، داریوش غیبی (نوازنده بالابان)، تارپوردی حیدری (نوازنده قوال) و فیروز قربان اصل (نوازنده قوشا ناغارا) او را همراهی کردند.

گفت و گو

عمل می کنند و گاهی موافق به نمایش ساز هستند و گاهی مخالف آن. این درحالی است که سازهای ملی باید در رسانه ملی به نمایش گذاشته شود تا مردم، بویژه نسل جوان با آن آشنا شوند و حداقل نام آن را بدانند نه آنکه سازقوپوز را به نام گیتار بشناسند. عاشیق احد از پژوهشگران موسیقی عاشیقی است و در این باره اظهار کرد: «حرفه اصلی من اجرای موسیقی است و پژوهش ام در عرصه موسیقی عاشیقی بوده و در این زمینه یک داستان همانند داستان کوراولی نوشته ام. در واقع هدفم جست و جو و بررسی ریشه های این موسیقی است و در شهرهای مختلف پژوهش های بسیاری داشته ام. موسیقی عاشیقی در مناطق مختلف ایران اندکی در سازها و روایت هایشان متفاوت است.» او در ادامه افزود: «در موسیقی اقوام ایران پژوهشگرهایی هستند که برای کشف هنرمندان گمشده این هنر، شهر به شهر و روستا به روستا می گردند تا این موسیقی را زنده نگه دارند من نیز طی این سال ها تلاشم بر این است موسیقی عاشیقی از بین نرود. سال ها قبل با هنرمندی از اهالی مرند آشنا شدم که روایتگر داستان های عاشیقی بود و هر گاه این داستان ها را برایش تعریف می کرد اشک می ریخت و چون سوادی نداشت از من خواست این داستان ها را برایش بنویسم اما به دلیل مشکلات کاری فرصتی پیش نیامد نزد این هنرمند بروم و یک روز شنیدم فوت شده است و بسیار متأثر شدم و تمامی این داستان ها هم با او به زیرخاک رفت. براین اساس وظیفه پژوهشگران است که در این باره تمامی تلاش های خود را به صورت جدی دنبال کنند، نه آنکه اطلاعاتشان از فضای مجازی و اینترنت جمع آوری شود.»

اصالت و چهارچوب هایی که در این موسیقی تعریف شده است.

هیچ دفاعی از موسیقی خودمان نداریم

او می گوید: «انتخاب موسیقی برای من از روی عشق و علاقه بوده و همچنان این مسیر را دنبال می کنم و در همان سال ها تلاش کردم تمامی داستان ها و روایت های موسیقی عاشیقی را بیاموزم و آموختم تا اگر فردی در این باره از من سؤالی کرد، بتوانم پاسخگوئی او باشم. اما متأسفانه در نسل امروز این سنت ها کمتر دیده می شود یا وجود ندارد و آن تلاش و علاقه و انگیزه کمرنگ شده است. اما شرایط امروز تغییر کرده و بیان داستان های موسیقی عاشیقی برای اغلب جوانان کسل کننده است. جالب است بدانید با توجه به اصالت موسیقی عاشیقی و سازهای آن وقتی به جشن عروسی دعوت می شویم باید در کنار سازهایمان، ارگ را هم همراه کنیم تا برای مردم قابل شنیدن باشد. چرا که مردم دیگر حوصله داستان ها و روایت های عاشیقی را ندارند و تمام توجه شان به جنس بهتر دیده شدن و شنیده شدن موسیقی غربی است و آن الگوی خود قرار داده اند و هیچ دفاعی از موسیقی خودمان نداریم.»

نا مهربانی رسانه ملی با موسیقی اقوام ایران

سرپرست گروه موسیقی عاشیقار با گلایه مندی از رسانه ملی اظهار کرد: «مدتی قبل به یکی از شبکه های تلویزیونی عوت شدم و مجری از من خواست سازم را در پایین دکور نگه دارم تا دیده نشود. مگر چنین چیزی وجود دارد؟! مدیران موسیقی های مختلف رسانه ملی کاملاً سلیقه ای

ارزشمندی هستند و حضور هر یک از آنها در این سرزمین غنیمت است. موسیقی ای که با فوت هر یک از این گنجینه ها، از بین می رود و مانند جایگاهی ندارد. بنابراین لازم است قدر و ارزش این هنرمندان را دانست و به جایگاه شان ارج نهاد و نگذاریم فراموش شود و به آن بها داده شود. هرچند در این یکی - دو دهه اخیر موسیقی های غربی جایگزین موسیقی های اصیل شده است و تمامی سالن ها را به تسخیر خود در آورده اند و جای تأسف است که بگویم سالن هایی که به موسیقی اقوام اختصاص داده شده هم به لحاظ تعداد صندلی و هم فضای انتخاب شده نسبت به موسیقی پاپ بسیار متفاوت است. بنابراین انتظار ما این است سالن های بهتری را به موسیقی نواحی ایران اختصاص بدهند و با اطمینان می گویم این پتانسیل در این موسیقی وجود دارد. چرا که عاشیق ها مخاطب دارند و مردم به این موسیقی علاقه مند هستند. البته ضرورت این امر تبلیغات در این زمینه است.»

این نوازنده نام آشنای سازقوپوز در ادامه صحبت هایش گفت: «طی این سال ها تمام تلاشم بهتر دیده شدن و شنیده شدن موسیقی عاشیقی بوده است. موسیقی ای که ریشه در فرهنگ و هنر کشورمان دارد و نباید بگذاریم از بین برود و براین اساس سعی من بر این بود

آن را به موسیقی روز نزدیک تر کنم و در این زمینه از سازهایی چون کوبه ای بهره بیشتری ببرم که مورد پسند مردم باشد و در کنار آن معیشت خودمان نیز تأمین شود. چاره ای هم غیر از این نداریم و باید آثارمان را به گونه ای تنظیم کنیم که مردم از موسیقی نواحی ایران لذت ببرند و مورد توجه شان قرار بگیرد. البته با حفظ

روایت یک موسیقی ۶ هزار ساله این نوازنده در گفت و گو با «ایران» درباره جشنواره موسیقی فجر گفت: «جشنواره موسیقی فجر سال ها قبل با عنوان جشن سرودهای انقلابی برگزار شد و بعدها نام آن تغییر کرد. آن زمان آقای محمد رضا درویشی عاشیق ها و در واقع هنرمندان موسیقی نواحی ایران را به این جشنواره معرفی کرد و در واقع اولین حضور هنرمندان موسیقی اقوام ایران در یک رویداد ملی با عنوان جشنواره موسیقی فجر بود و بعد از آن جشنواره موسیقی نواحی ایران شکل گرفت و فعالیت این هنرمندان به گونه ای دیگر بود.» او می گوید: «موسیقی عاشیقی بیش از ۶ هزار سال قدمت دارد و کتیبه هایی که در آسیای میانه و همدان کشف شده، گواه این موضوع بوده است. نوازندگانی که سازهایشان را در سینه های خود نگاه داشته و می نوازند و البته در داستان های حماسی دده قورقود، به آن اشاره شده است و در ادامه موسیقی عاشیقی را این گونه تعریف می کند: «عاشیق ها؛ نوازنده، آهنگساز، روایتگر مقام های حماسی و عاشقانه و داستان های کهن و ریش سفید و مورد احترام مردم هستند و از سوی مردم انتخاب می شوند و براین باورند که این هنر از سوی خداوند به آنها هدیه شده است.»

اوضاع ناخوش احوال موسیقی اقوام

عاشیق احد به انتخاب گروه های نواحی در جدول جشنواره و تمرکز این اجراها در برج آزادی اشاره و بیان کرد: «همن تشکر از مدیران دولتی و مسئولان ارشد و همچنین رئیس دبیر جشنواره و دیگر برگزار کنندگان باید بگویم، هنرمندان موسیقی نواحی ایران گنجینه های

ندا سنجانی روزنامه نگار

طی این سال ها تمام تلاشم بهتر دیده شدن

شنیده شدن

موسیقی عاشیقی

بوده است.

موسیقی ای

که ریشه در

فرهنگ و هنر

کشورمان

دارد و نباید

بگذاریم

از بین برود

تنها با چشم دل می توان درست دید؛ چیزهای مهم با چشم سر قابل دیدن نیستند.

شازده کوچولو آنتوان دوست اکزوپری

دیالوگ

زیر پوست مجازی

سختی های متروسواری برای فریب نادری

کمتر فستیوال و جایزه ای برگزار می شود بی آنکه حرف و حدیثی درباره اش شکل نگیرد، آنچنان که برخی کرد و خاکی که بعد برپایی جشنواره ها به پا می شود را مصداقی بر دیده شدن نتایج آنها می دانند. جشنواره فیلم فجر که به تازگی پرده چهل و سومین دوره اش بسته شده هم از این امر مستثنی نیست و رد پای حواشی و واکنش های همچنان ادامه دار به آن را می توان در صفحات اهالی هنر و شبکه های مجازی دید. منوچهر اکبرلو، منتقد سینما در یکی از استوری های خود تصویری از مصاحبه اخیر فریبا نادری، برنده سیمرغ بهترین نقش اصلی زن برای فیلم شهر ستاره را منتشر کرده، البته با کتفا به نقل قول کوتاهی از این بازیگر سینما که گفته: «نقش خیلی سختی بود. تجربی سواری شدن مترو را نداشتم.» اکبرلو مصاحبه را به اشتراک گذاشته، فقط همین یک جمله را کنار تصویر گفت و گوی مذکور استوری کرده است. حالا که این قصدش کنایه زدن به خانم بازیگر بوده یا نه با خودتان! نادری در ایام برپایی جشنواره درباره ایفای نقش در این فیلم گفته بود: «برای اینکه به نقش نزدیک شوم، تنهایی های زیادی داشتم؛ چون زیست ستاره با زیست من بسیار فرق می کند.»

«پیرپسر» را در وطنش اکران کنید

گفت و گوی آبیارت با حامد بهداد درباره فیلم «پیرپسر» یکی از مطالبی است که در شبکه های اجتماعی وایرال شده و بازتاب زیادی میان مردم داشته، علاقه مندانی که داد از نهادشان برآمده که چرا این فیلم چند سال توقیف بوده و اصلاً چرا نباید اکران شود؟ حامد بهداد که خودش یکی از شخصیت های اصلی این فیلم است در مصاحبه تازه اش گفته: «پیرپسر را اکران کنید تا در وطن خودمان دیده شود.» بسیاری از منتقدان نقش آفرینی حسن پورشیرازی در فیلم را فراتر از جشنواره های داخلی و سیمرغ فیلم فجر دانسته و آن را در قد و قامت جایزه ای به بزرگی اسکار می دانند. با آنکه بسیاری تأکید دارند که حامد بهداد و لیلیا حاتم می در این فیلم بهترین بازی سال های اخیر خود را ارائه کرده اند اما همچنان این حضور حسن پورشیرازی در نقش غلام باستانی است که درباره اش می گویند و می نویسند. به گفته معدود افرادی که «پیرپسر» را دیده اند، پورشیرازی در این فیلم کاراکتری بی سابقه در سینمای ایران را بازی کرده و توانسته بازتابی از پلیدی، زوال و کثیفی را در کسوت یک پدر به تصویر بکشد. بهداد در بخش دیگری از همین گفت و گوی پربازدید خودش هم آن را بازنشر کرده، گفته: «این روزها می بینم که منتقدان چقدر شریف از این می گویند که پیرپسر باید اکران شود. من هم این خواسته را دارم. از دوستانم، از کسانی که صاحب منصب و صاحب اختیار هستند این را می خواهم، اینکه کمک کنید این فیلم در وطن خودمان اکران شود. این فیلم ها به فستیوال ها می روند و می آیند. اما هیچ کدام لذت تماشای فیلم با مردمان خودمان را ندارند.»

عکس نوشت

از قاب های ماندگار جشنواره چهل و سوم فیلم فجر که به یادگار مانده این زیست خلاقانه فرهاد آیش درموقعیت فتوکال است که پوستر جشنواره را به عکس پیوند می زند تا این قاب، به تصویری جذاب و زنده تبدیل شود. انگشت دستش را زیر پرند درون پوستر قرار می دهد تا از یک خطای دید، ایده ای تماشایی برای عکاسی بسازد. این حرکت، شمایی از ماهیت بازیگری هم است. بازیگر از زبان بدنش برای انتقال مفاهیم و تجربه ها بهره می برد و معنا می سازد. چنانکه لبخند رقیه جهرازاد و رد نگاهش در اینجا به میزاسنی که فرهاد آیش خلق کرده گره می خورد و معنایی نمادین می یابد. این عکس، یکی از بهترین عکس های فتوکالی امسال بود که تصویری خلاقانه از نسبت یک بازیگر با پوستر جشنواره ایجاد کرده و سوهیای سه بعدی به آن بخشیده است. عکس ها اینگونه ماندگار می شوند.

از خطای

دید

به ایده

خلاقه

